

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 61.

Sjette Session's anden Samling.

26de Møde.

Onsdagen den 7de Februar.

(Forts.)

S. M. Hansen (fortsat): Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det nærværende Forslag til Grundlovsforandringen er fremkommet under et Tryk og som en Indrømmelse, ønskede jeg, at man vilde skelne imellem tvende Ting. Det kan kaldes et Tryk og en Indrømmelse, at man var kommen dertil, at man maatte indrømme Indskrænkningen i Grundloven og gaae ind paa at forsøge en Heelstatsforfatning, men, naar man er ude derover og maa erkjende Nødvendigheden der af, saa kan jeg iøvrigt ikke indrømme, at der med Hensyn til Sættelsen af Grundlovsforandringerne laa noget Tryk paa Forsamlingen. Forsamlingen viste, at den stodte enhver Art af det Slags Tryk fra sig, derved, at den opstillede som Maalet for sin Behandling af Regjeringens Forslag, igjen at indsatte enhver Paragraph, enhver Bestemmelse i nærværende Grundlov paa den Plads, hvor Regjeringen i sit Forslag havde studdt den ud, naar ikke Fællesforfatningen absolut gjorde det fornødent, at den maatte gaae ud, og ifølge denne Regel indfattes mange og meget vigtige Bestemmelser igjen i Forslaget, som Regjeringen havde foresøgt paa at faae studdt ud, da den var bleven Tale om Grundlovsforandring; Der var da en saa bestemt Villie til ikke i dette Punkt at give det Allermindste efter, at ethvert Tryk, der fra Regjeringens Side blev foresøgt i denne Retning, strandede og blev afvist. Naar det derfor er sagt, at det nærværende Forslag til Grundlovsforandring nu

dig modtages, og at man derved opgiver en Deel af Folkets Ret, gjaelder dette kun ligeoverfor Spørgsmaalet om Fællesforfatningen, men, naar det er givet forud, at Fællesforfatningen skal komme og man med dette for Die seer hen til det foreliggende Forslag, kan man ikke sige, at der er optaget det Allermindste mere, end der burde optages af Hensyn til Fællesforfatningen. Det altsaa, der ligger for, er Spørgsmaalet om, hvorvidt man ved Forslaget skulde have opgivet sin Indflydelse paa Fællesforfatningen, hvis Indhold man endnu ikke kjender. Men med Hensyn til Antagelsen af Fællesforfatningen, naar den i sin Tid fremkommer, indeholde de nærværende Grundlovsbestemmelser det Forbehold for Rigsdagen, at den kan nægte at gaae ind paa en Forandring af Danmarks Riges Grundlov i noget Punkt, der som Fællesforfatningen, naar den bliver bekjendt, ikke tilfredsstiller Rigsdagen, saa Rigsdagen er der altsaa i dette Punkt forbeholdt al mulig Ret, naar den Tid kommer, da den gjøres bekjendt med Fællesforfatningen. Det er denne Betragtning, der maa gjøres gjældende efter min Mening paa det nærværende Punkt af denne Sag. Med Hensyn til enkelte Bemærkninger, der ere fremkomne i Gaarsmødet, da har den ærede Rigsdagsmand for Hjerding (H. Hage) oplyst den ærede Rigsdagsmand for Bræsto Amts Aede Valgfreds (Grundtvig) fuldkommen tilfreds ligt om de Feiltagelser, hvori han har gjort sig skyldig i sin Fortolkning. Jeg skal supplere dem med en Oplysning, som viser, at Rigsdagen kun vilde være daarlig tjent med at følge den sidstnævnte ærede Rigsdagsmand i hans Resdaction af Forslagets § 2. Han anførte nemlig som en Mangel ved Affattelsen af denne Paragraph, at adskillige Sager deri ere op-